

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Pachomius Abbas. 14. Maii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

cem. Sic igitur habeto, vita statum, ad quem vocaris, Crucem tuam esse; quisq; suam habet; ne putas habere te graviorem, sua cuiq; viderur gravior. Domine cum nolueris de tua Cruce descendere, an ego de mea descendam?

3. Stellâ duce, relicta omniib; Christum secutus est; audi Iesum vocantem, stella quidem est vocatio; si eam sequi nolueris, convertetur in cometem, qui tibi animam agenti terrorem incutiet. Erecto ac generoso animo mundum despice, quam vana largitur bona, sit neminem, nisi voluntatem decipiat. Nisi nosmetipsos decipimus, penè mundus decipere non potest. Eucher.

S. PACHOMIUS A B B A S.

14. Maii.

Contendite, intrare per angustam portam, quia multi, dico vobis, quarent intrare & non poterunt.

Luc. 13.

Dabit Christianus Adolscens vias stygi manus? cum Pachomius nondū Christianus Deomonibus fuerit formidini, ut praesente co vocem mittere non sint

X 2

auf

ausi, obstupefacti indeole ad nutum Numinis aperiā: cuius notitiam simul atq; hāuis, continuo carni bellum indixit, quam uenerosius sperneret, cælesti ambrosiā, quā Christo nomen dedit nocte, est pastus. Monastices tyrocinio posito, iussus est divinitus cōctus cogere ex formula, quam exarata ab Angelo accepit, erudiendos. Quo inter celeberrima Theodori est memoria, qui clarā stirpe genitus, totā in epulas effusa domo, hac cogitatione iectus est; Mundi fabularum quām tristis sit catastrophe, & cūm personatis gaudiis larva detrahitur, quām non juvet ad tempus insanisse. Secutæ sunt lacrymæ, quas mater conati abstergere, nec fugæ quidem consilium filio eripere potuit. Quin adeò cūm diu perquisitum delitescere apud Pachomiu inaudiisset, armata Episcoporum epistolis irrupit in dicata sancto illius otio nemora, & suas admitti delicias propè cūm convitio postulavit. Pachomius Theodoro copiam facit salutandæ matris, quā se ille usurum negavit, ni spopondisset Pachomius cūm sibi congressum olim fraudi non fote; quam in rem cautus senex fidem dare non sustinuit. Prīusquam quieti se daret, scissa diur-

450) 345. (050)

no labore membra sigillatim solabatur;
quantillum enim superesse jam jam in bea-
titatis rosâ collocandis? Quid ad hæc suavi-
ludū nostri, qui nunquam in Dei causa se
meminere fatigatos?

Ex Metaph.

M E D I T A T I O

De arcta via est, que dicit ad Cœlum.

1. **A**Rcta est via sanctitatis, angusta porta cœli,
& pauci admodum per eam ingrediuntur;
Vive, ut pauci, si vis cum paucis salvari. Sequere
pusillum gregem; turbam si sequaris, periisti. Cave,
ne capras hujus mundi deliciis, ab arcta ad spatio-
sam viam deflectas; Quia præsentia gaudia sequuntur
eterna lamenta, hic vanam luxuriam fugite, si illuc fere-
formidatis. Greg.

2. Elige securius, non commodius vivendi genus.
Cum iter facturus es, soles viam tutiorem, & navem
validiorem eligere: ut quid minus prudens es in ne-
gotio salutis? ut quid ambulas per viam latam illam
quidem, sed admodum pericolosam? tot homines
eternum periēre, quod quæsterint divitias, honores,
delicias; an sors tua erit felicior?

3. Via Religiosorum & augustior, & tunc illa
quippe procul sunt ab occasionibus peccandi, cum
longè à se repulerint divitias paupertate, castitate
voluptates, & obedientiam suam omnino voluntate

X.

DCC.

40] 346. [osse]

Deo consecrâint. Si ambulas in hac viâ, laxare
Deo gratias age, quod in arðâ viâ sis, quæ duq;
ad vitam; si autem aliam viam iacieris, compone
mores tuos cum moribus Religiosorum: imitare
quantum potes, eorum paupertatem, castitatem,
obedientiam. Cum idem credas, quod Religiosi
quid idem, quantum tua in vocatione
potes, non facis?

S. DYMPNA V. & Mart.

15 Maii

Non ergo regnet peccatum in vestro
mortali corpore ut obediatis con-
cupiscentiis vestris. Ad Rom. cap. 6.

Nisi frontem unâ cum oculis amisit im-
probus amor, erubescet ad infamiam fa-
tinoris, quod ipso auctore sub annu sexcen-
tesimum, gestum est. Regebat eo tempore
Hibernos rex barbarus, nulla re nisi amore
odiòque filiae nobilis. Vixiuatus conjugi filiam
in thorū pellexit, cā quidem formâ, cui com-
parari eo ævo nulla poterat; sed ijs moribus,
ut non modò iupestos amores abominaretur
sed præter Deum nubere omnino nemini in
animum